

בש"פ 3670/15 - מדינת ישראל נגד בן צバן

**בבית המשפט העליון
בש"פ 3670/15**

כבוד השופט י' דנציגר

לפני:

מדינת ישראל

העוררת:

נגן

בן צバן

המשיב:

ערר על החלטת בית המשפט המוחז בטל-אביב-יפו
(השופט ד' שרייזל) מיום 27.5.2015 במ"ת
53493-03-15

תאריך הישיבה: י' בסיוון התשע"ה (28.5.2015)

בשם העוררת:

עו"ד תמר פרוש

בשם המשיב:

עו"ד כרמל בתו

ההחלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המוחז בטל-אביב-יפו (השופט ד' שרייזל) במ"ת 53493-03-15 שניתנה ביום 27.5.2015, ובנה נדחתה בקשה העוררת לעזר את המשיב עד תום ההליכים נגדו והוחלט לשחררו לחופת מעצר בתנאים מגבלים.

הרקע העובדתי

1. ביום 25.3.2015 הוגש לבית המשפט המוחז בטל-אביב-יפו כתוב אישום המחייב למשיב שתי עבירות: עבירה

עמוד 1

של חבלה בכונה מחייבת לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ועבירה של הפקה לאחר פגיעה לפיקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961. על פי כתוב האישום, בתאריך 9.7.2014 סמוך לשעה 19:25 נהג המתлонן בכביש 20 (נתיבי איילון) מצפון לדרום באופנוו. אודה עת נסע המשיב אף הוא באותו הרכב כיוון נסעה ברכבת מדגם פורד. במהלך הנסעה, לפני מפגש ולפסון, התגלו ויכוח בין המשיב למתлонן על רקע שימוש בדרכ. בשלב זה אמר המשיב על המתلونן באומרו: "אני אהרוג אותך, אני ארצת אותך, תעוצר בכך" או מילים בעלות משמעות דומה. לאור הוויוכו האמור לעיל החליט המשיב לגרום למתلونן חבלה חמורה שלא כדי באמצעות הרכבת למפורט: המשיב עצר את הרכבת בשול הימני. המתلونן, שנסע בסמוך לרכב והבחן בעצירתו, עצר אף הוא בשול הימני כ-20 מטרים מאחוריו הרכבת. בשלב זה החל המשיב לנסוע לאחור בפתאומיות וב מהירות ופגע בעוצמה באופנוו. מעוצמת המכחה הועף האופנוו באוויר, נגרם לו נזק רב והוא יצא מכלל שימוש. בשל תושיתו קפץ המתلونן מהאופנוו בטרם פגע בו הרכבת, כשהוא קופץ לנטייה הנסעה הימני בכביש, ובכך ניצל מגיעת הרכבת. כל זאתה עת הייתה תנואה ערזה של רכבים בכביש מצפון לדרום, ורק בנס לא נפגע המתلونן מהרכבים שנסעו בכביש. בסמוך לאחר מכן, הפרק המשיב את המתلونן וברוח עם הרכבת במהיורות ממוקם התאונה, לא עצר ולא הזעיק עזרה. במשמעות האמורים לעיל, ניסה המשיב לפגוע במתلونן שלא כדי והפרקיו בכאן שלא עצר ולא הזעיק עזרה.

2. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הגיעו העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההללים, בהתאם לסעיפים 21(א)(1)(ב) ו-21(א)(1)(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). בבקשתה נטען כי קיימות בידי העוררת ראיותلقאה להוכיח את אשמת המשיב בעבירות המוחוסות לו. נטען כי אמנים הראיות הן ברובן נסיבותיות, אך הנסיבות והנסיבותן זו בזו מקומות בנסיבות העניין תשתיית ראייתית חזקה שמצויבעה על המשיב כמו שנג ברכבת במועד האירוע ומפלילה אותו ביצוע המעשים המוחוסים לו בכתב האישום. לפיקר נטען כי קמה בנסיבות העניין עילת מעצר של מסוכנות לשלום הציבור ולביטחונו, ובנוסף קיים חשש להימלטות המשיב מאימת הדין ושיבוש מהלכי משפט.

החלטת בית המשפט המחויז באשר לראיות לכאהרה

3. ביום 29.4.2015 ניתנה ההחלטה בית המשפט המחויז באשר לשאלת קיומן של ראיות לכאהרה. בית המשפט המחויז פירט את הראיות העיקריות שהציגה העוררת ב厶קרה דן ואת טענות הצדדים ביחס אליהן. צוין כי הרכבת הפוגע אותר בהתאם למספר הרישוי שנרשם על ידי שני עדי ראייה לאירוע. צוין כי המשטרה חקרה תחיליה את א', שהוא בעלינו של הרכבת בחודש פברואר 2014 (להלן: א'), אלא שבחקירהתו של א' התברר כי במועד האירוע הרכבת כבר לא היה בבעלותו, שכן עוד בחודש אפריל או מאי 2014 מכיר את הרכבת לאשתו של המשיב. צוין כי בעימות שנערך בין המתلونן לבין א' טען המתلونן כי הוא מזהה את א' כמו שנג ברכבת במועד התאונה ופגע באופנוו ונמלט מהמקום. ואולם, לנוכח העובדה כי במועד האירוע הנסיבות ברכבת כבר עברו לאשתו של המשיב, ומכיון שמחקרים התקשרות ביחס לטלפון של א' העלו שבמועד התאונה הוא לא שהה באזורי תל-אביב, נזנחה צוין החקירה בנוגע לא' וחוקרים התמקדו מאותו שלב במשיב. עוד צוין כי שורה של מסמכים (דוחות תנואה, טיפול מוסך ועוד) מעידים על כך שהרכבת המדובר הוא הרכבת שהיא מעורב באירוע, ועל כך שהמשיב השתמש ברכבת בתקופת התאונה. צוין כי בשלב זה של החקירה גלו החוקרים כי המשיב מריצה עונש מססר בבית סוהר בגין תיק אחר, ומשקי הופעל אמצעי חקירה סמיים, כגון האזנה לשיחותיו עם חברי לסתא המאסר. עוד צוין כי בחקרתו הראשונה הודה המשיב כי הרכבת היה ככל הנראה בבעלותו ביום התאונה, אך הכחיש שהיא מעורב בתאונה. צוין כי המשיב טען בחקרתו כי באותה תקופה נתן לכמה מחברי לשות שימוש ברכבת – אך סירב לספק פרטים לגבייהם – שכן לטענותו הוא עצמו הקפיד להחליף רכב בכל יום משום שחיו הוי בסכנה. עוד צוין כי העוררת מבקשת לבסס את התשתיית הראייתית לכאהרה על מספר ראיות נסיבותיות: העובדה

שהטלפון הסלולרי של המשיב אוכן בשעת האירוע באזור שבו אירעה התאונה; העובדה שהמשיב נפגש כמה דקות לאחר האירוע עם חבריו בחולון (דהיינו, בסמוך למקום התאונה); שתיקתו של המשיב בחקירה השנייה; אופיו המפליל של השיחות שנייה המשיב עם חבריו לתא המאסר, אשר מלמדות על ידיעתו של המשיב כי מאזינים לו וכי הוא מכוון את אמירותיו בהתאם; העובדה שהמשיב בחר לשנות את הופעתו החיצונית – על ידי גילוח זקנו בסמוך לפני מסדר זהוי שנערך לו לפני המתлонן – ואף הקדים ושותח על קרע עם חבריו לתא המאסר, מבלי שנותן הסבר הגיוני לשינוי זה.

4. בית המשפט המחויזי קבע כי בתשתית הראיתית שהובאה על ידי העוררת גلوم פוטנציאל להרשעה, אך הדגיש כי הריאות השונות שהציגה העוררת מצויות "כולן בפריפריה הרחוקה של האירוע והתרחשויות שלאחריו" וכי מתוערים מספר סימני שאלה המובילים למסקנה שחיל כרטום מסוים בעוצמת הריאות: באשר לדיקן רישום מסטר הרישוי של הרכב הפוגע על ידי ראייה לאירוע; באשר לתיאור הנגג; באשר לאפשרות שהמשיב שותח עם חבריו לתא המעצר אודות תאונה אחרת. בנוסף הודהה העובדה כי בשלב מוקדם יותר של החקירה זיהה המתلونן את א' כמי שנהג ברכב הפוגע. בית המשפט אף ראה לנכון לקבוע בנסיבות זו כי המשטרה השתתפה את הטיפול בחקירה שהו שפוגע באיכות החקירה וב貌ו הממצאים. בית המשפט קבע כי הדברים משליכים על עילת המעצר. ציין כי המעשים המיוחסים למשיב מקרים אמורים עילית מעצר שענינה מסויננה – וכי הדבר אף מוכיח עקב קיומו של עבר פלילי מכבד – אך לצד זה יש לזכור כי קיימת זיקה בין עצמת הריאות לבין האפשרות של חלופת מעצר. נקבע כי לנוכח קיומן של ראיות לכך עוצמה קטנה יחסית במקורה דן, ובאזור שבין זכותו הבסיסית של המשיב לחירות כל עוד לא הורשע לבין אינטנסיס הציבור, יש מקום לשקל שחרורו של המשיב לחלופת מעצר נאותה ככל שהלוופה כזו תוצע ותימצא הולמת. לפיך הורה בית המשפט על ערכות תסקير מעצר בעניינו של המשיב.

החלטת בית המשפט המחויזי באשר לחלופת המעצר

5. ביום 27.5.2015 ניתנה החלטת בית המשפט המחויזי באשר לקיומה של חלופת מעצר. בית המשפט המחויזי הביא את עיקרי תסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המשיב וקבע כי התסקיר "פרש תמונה מטרידה ביחס למסוכנותו של המשיב". ציין כי מהתסקיר עולה התרשםות שלילית של שירות המבחן מהמשיב; כי המשיב בעל עבר פלילי עשיר וכי הוא מנהל מזה שנים אורח חיים עבריני; כי שירות המבחן העריך שהמשיב הינו בעל דחיפים תוקפניים ומתקשה בשליטה עצמית במצבו תסכול; כי סנקציות ועונשים שהוטלו על המשיב בעבר לא הרתיעו אותו ולא עזרו להציב לו גבולות והוא המשיך לבצע עבירות; וכי במסגרת הליך פלילי קודם נעשו ניסיון לשלב את המשיב בהליך טיפול לאיון אלימתו, אולם הניסיון כשל והמשיב נדון לעונש מאסר בפועל. זאת ועוד, מתקיר שירות המבחן עולה כי המשיב שולל צורך ואפשרות להתרבות טיפולית, ובכלל את הצורך לעורך שניי בדףו העבריינים ובאורח חיוי, וכי הוא תולה את האחריות למצבו כיום במערכת אכיפת החוק. בית המשפט ציין כי מהתסקיר עולה שלנוכחות מכלול הנסיבות – היעדר היציבות בחיי המשיב, עברו הפלילי לרבות עבירות בתחום האלימות, התנהגוותו האימפרטסיבית והאלימה, נזקנות חשבתי, קשריו השוליים, ניסיונות טיפולים שנכשלו בעבר עקב חוסר שיתוף פעולה מצד המשיב, עדותיו הביעיתית ביחס לחוק – התרשותם שירות המבחן הינה ש"קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהוגות אלימה, ובאם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה גבוהה". עם זאת, צוין כי שירות המבחן המליך בסופו של דבר על שחרור המשיב לחלופת המעצר המוצעת בבית אמו – בפיקוחה ובפיקוח חותנו – והסביר את המלצתו באיכות הפיקוח שמצועים שני המפקחים הללו: האם שיש לה השפעה מסוימת על המשיב וمسئולת להוות גורם סמכותי ומרטוני; והחותן, איש חוק וgemäßאי של משטרת ישראל, המועוני לסייע בפיקוח על המשיב, כדי לסייע לבתו ונכדתו לשמר את התא המשפטי.

6. בית המשפט המחויזי ציין כי יש ממש בטענת העוררת, שהדגישה את הפעם העצום שבין מסקנות שירות המבחן

בדבר מסווגות הגובהה של המשיב לבין המליצה לשחררו לחופת המוצרת. בית המשפט ציין כי "אין לי ספק בדבר מסווגות החריפה הנש��ת מהמשיב כלפי שלום הציבור וביתחונו", וכי "ההערכה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות ההתנהגות העברנית האלים מטרידה ומדאגה אותה... אישיותו של המשיב מצביעה על רמת סיכון כזו המעידת בספק את יכולתה של חלופה כלשהי לצמצמה". לפיכך נקבע כי אכן קיים חוסר הלימה בין קוווי האישיות הבולטים מהتسיקיר לבין המליצה שבסיוומו. עם זאת, נקבע כי מצוות החוקק הינה לבחון בכל מקרה ומרקם אם ניתן לאין את מסווגות, גם כזו גבוהה, באמצעות חלופת מוצר הדוקה וראואה, שכן מוצר עד תום ההליכים אמור להיות המוצא האחרון. בית המשפט ציין כי יתכן שהיא נמנעת מלהמצת שירות המבחן אלמלא סביר – כאמור בהחלתו הקודמת – כי קיים "כרסום מסויים" בעוצמת הריאות, אולם בנסיבות העניין המבחן המכريع הוא איכותה של חלופת המוצרת המזוהותם של המפקחים. בית המשפט קבע כי התרשומות מהמפקחים המזוהים הינה חיובית – בדומה להתרשמות שירות המבחן מהם – וכי הפיקוח המוצע ביצירוף איזוק אלקטרוני עשוי לענות על צרכי המוצרת ועילותו. לבסוף ציין כי המשיב "יאלץ לגייס את כל כוחותיו על מנת להבטיח שיימוד במקבלות שיוטלו עליו במסגרת מוצר הבית על מנת שלא להכשל את המפקחים. לפיכך נקבע בית המשפט כי המשיב ישוחרר לחופת מוצר בתנאים הבאים: "מוצר בית" מלא בבית אמו; פיקוח מלא ומוחלט בכל שעות היממה על ידי אחד משני המפקחים – אמו וחותנו של המשיב; ערבות עצמאית בסך 10,000 ש"ח; הפקדה במזומנים בסך 7,000 ש"ח; ערבותצד ג' של כל אחד מהמפקחים בסך 10,000 ש"ח; איזוק אלקטרוני; צו עיקוב יציאה מהארץ; איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים באירוע או מעדי התביעה.

תמצית טענות הצדדים

7. העוררת טענה במסגרת הערר שלפנינו – באמצעות באט-כוחה, עו"ד תמר פרוש – כי בית המשפט המוחז שגה בקבעו כי קיים "כרסום מסויים" בחומר הריאות לכואורה המצדיק את שחררו של המשיב לחופת מוצר. נטען כי הריאות הנסיבתיות המזוהות בידי העוררת בשלב זה מובילות למסקנה הגיונית וסבירה אחת כי המשיב הוא נג הרכב שביצע את העבירות המזוהות לו. נטען כי המשיב לא הצליח לספק הסבר הגיוני לראיות המפלילות הרבות שיש כנגדו, וכי בחלקים גדולים מכך יוציאו שמר על זכות השתקה. נטען כי קביעתו של בית המשפט המוחז בדבר חוסר דיקן אפראי ברישום מספר הרישוי הינה קביעה שגיה, שכן בדיקת מספר הרכב הנוסף הובילה לרכיב אחר שלא התאים בצבאו לתיאור החיצוני שתיארו המתлонן וудי הרਆה את הרכב הפוגע, ואילו מספר הרכב שנרשם על ידי אחד העדים תואם את מספר רכבו של המשיב. עוד נטען כי בית המשפט שגה בקבעו כי נמסר תיאור של נג הרכב הפוגעacadem לא מזוקן, בעוד שבחומר הריאות אין תיאור כזה של נג הרכב הפוגע. עוד נטען כי לא ברור מניין העלה בית המשפט את האפשרות שהמשיב שוחרח עם חבריו לתא המאסר על תאונה אחרת, כשטענה שכזו כלל לא נטעה על ידי המשיב עצמו. עוד נטען כי בית המשפט שגה ביחסו משקל גדול מדי לזרחי השגוי שזיהה המתلونן את א' כנג הרכב הפוגע, וציין כי עיון בתמונותיהם של א' ושל המשיב מגלה דמיון במאפייניהם החיצוניים. לבסוף נטען כי בית המשפט שגה בקבעו שהמשטרה השתתפה שייהי בלתי סביר בחקירותה בנסיבות העניין.

8. באשר למסורת נש��ת מהמשיב והאפשרות להסתפק בחלופת מוצר, העוררת כי ההחלטה לשחרר את המשיב לחופת המוצרת הינה החלטה שגיהה בנסיבות העניין. נטען כי המעשים המזוהים למשיב מלמדים על התנהגות אלימה וחסارة מעכורות של אדם שאינו שולט בדעותיו האלים וشنש��ת ממנו סכנה מוחשית לסביבתו, וכן חלופת המוצרת אינה מספיקה. הודגש כי למשיב עבר פלילי ניכר, לרבות עבירות אלימות ותעבורה, וכי שירות המבחן ציין שעונשים וסנקציות שהוטלו על המשיב בעבר לא הביאו להרטעתו ולהצבת גבולות. העוררת מדגישה את קביעות שירות המבחן בתסיקיר בדבר רמת הסיכון הגבוהה להישנות התנהגות עברנית אלימה שככל שתתרחש

תוצאותיה צפויות להיות ברמה גבוהה. נטען כי בנסיבות אלה המסקנה המתבקשת היא שאיישותו של המשיב מציבעה על רמת סיכון גבוהה כל כך שאין ביכולתה של חלופה כלשהי לצמצמה, ומשכך לא ניתן לקבל את המלצה שירוט המבחן לשחרר את המשיב לחlopota המוצעת ויש להוותה בمعצר אחריו סוג וברוח עד תום ההליכים נגדו.

9. בדיון שהתקיים לפני טען המשיב – באמצעות בא כחו, עו"ד כרמל בתו – כי אין הצדקה להטות בהחלטה של בית המשפט המחייב לשחררו לחlopota המוצעת. באשר לקיומה של תשתיית ראיותلقואורה; בא כוח המשיב הסכים כי אכן קיימת תשתיית של ראיות הקשורות בנסיבות דנן, אך לטענות קשה להטעלם מסימני השאלה השונים שטמם את הcpf בשלב זה לשחרר את המשיב לחlopota מעצר. נטען כי טענת המשיב שבתקופה הרלוונטיות איפשר לאנשים אחרים להשתמש ברכב לא נסתרה ואף אומתה באמצעות דוחות תנועה שניינו לאחרים שנחנכו ברכב באותו תקופה. נטען כי קיים בסיס לקבעה שיתכן שהמשיב דבר על תאונה אחרת בשיחותיו עם חבריו לתא המאסר, שכן אין חולק שהרכב עבר מספר תאונות וטופל מספר פעמים בעקבות אותן תאונות. נטען כי המשקל הרב שambil את התביעה לעיחס להulgach אינו סביר וכי לא ראוי "לצבע" עובדה זו בגוון פלילי. באשר לשחרר את המשיב בחlopota מצוינת וכי בית המשפט המחייב ושירות המבחן התרשמו לחויב מהמקחים המוצעים. עוד נטען כי אמו של המשיב כבר שימושה בעבר בשתי הזדמנויות שונות כערבה ומפקחת על המשיב והוכיחה כי היא מתאימה לתפקיד, שכן לא נרשמו באותו שני מקרים שום הפרות של תנאי המעצר.

דיון והכרעה

10. לאחר שיעינתי בהודעת העורר ובנספחיה ולאחר שהאזנתי בקשר רב לטענות בא כוח הצדדים בדיון לפני הגעתם למסקנה כי דין העורר להידחות, בכפוף להחמרה של תנאי לחlopota המעצר כפי שיפורט להלן.

11. בפתח הדברים אציג כי במסגרת העורר דנן לא נדרשת הכרעה בדבר קיומן של ראיותلقואורה, שכן אין מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של ראיותلقואורה כנגד המשיב בנסיבות דנן. זאת ועוד, על אף שהעורתה שמה דגש רב על קביעותיו של בית המשפט המחייב בדבר עצמתן של הראיותلقואורה, סבורני כי זהה אינה הסוגיה המרכזית שיש להכריע בה בנסיבות דנן. סוגיה זו מתעוררת במקרים העניין רק שאלה נלווה לשבל המחלוקת בין הצדדים – האם ניתן לשקל את שחרורו של המשיב לחlopota מעצר כלשהו והאם חlopota המעצר הקונקרטית המוצעת הינה הולמת והדוקה דיה כדי לענות על המסתכנות הנש��ת מהמישיב כאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים. משכך, אני סבור – וכך גם ציינתי בא כוח הצדדים בדיון שנערך לפני – כי ראוי למקד את הדיון בנסיבות דנן בשאלת האם חlopota המעצר הקונקרטית המוצעת הינה הולמת והדוקה דיה, והאם יש מקום להחמיר את תנאייה במקרים העניין. ציון כי בא כוח המשיב הסכים בדיון לפני שזו השאלה שיש לדון בה ואף הסכים להחמרה בתנאי לחlopota, אך באת כוח העורתה עמדה על טענותיה לעניין עצמת הראיותلقואורה ולא הסכמה להסתפק בהחמרת תנאי לחlopota.

12. לאחר עיון ומחשבה נותרתי בדיון שאותה הבעתי באזני בא כוח הצדדים בדיון לפני, לפיו אין צורך שאקבע מסמורות בשאלת עצמת הראיותلقואורה בנסיבות דנן. אף אם אני – לצורך הדיון ומבליל קבוע מסמורות – כי צודקת העורת בטענה שסימני השאלה שהעללה בנסיבות דנן מיום 29.4.2015 אינם מعتبرים לכך חולשה מובהקת של תשתיית הראיותلقואורה ואינם מובילים בהכרח למסקנה בדבר "carsom mosim" בתשתיית זו, סבורני כי הדבר אינו מוביל למסקנה שהעורת מבקשת להסיק, לפיו לא ניתן במקרים העניין לחlopota מעצר כלשהו שתאיין את מסוכנותו של המשיב. אכן, בפסקת בית משפט זה נקבע לא אחת בעבר כי ישנה זיקה בין שאלת עצמתן של

הריאות לכואורה לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקל שחרור לחלופת מעצר הולמת. לפיך נקבע כי במקרים שביהם משתכנע בית המשפט כי קיימות ראיות נסיבתיות לכואורה כנגד הנאשם, אך מתרשם כי ראיות אלה אינן בעוצמה ניכרת וכי עולמים מהן סימני שאלה ומהיות ניכרים – ובמיוחד אם ישנו חוסר ראייתי מובהק שמחילש במידה ניכרת את הריאות הקיימות ומעמיד את התחריש הפלילי כלו בסימן שאלה גדול – יטה בית המשפט לשקל בחיח שחרור לחלופת מעצר, ככל שמצועת חלופה הולמת והדוקה דיה [ראו למשל: בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חימוב (22.5.2014) (להלן: עניין חימוב); בש"פ 8311/13 מדינת ישראל נ' אברמוב (19.12.2013) (להלן: עניין אברמוב)]. עם זאת, בפסקה נקבע כי גם במקרים שבהם שוכנע בית המשפט בדבר קיומן של ראיות לכואורה בעוצמה בלתי מבוטלת כנגד הנאשם, אין לשלול על הסף את אפשרות קיומה של חלופת מעצר הולמת והדוקה שתשיג את מטרת המעצר באופן שיפגע פחותה בחירותו של הנאשם. כך למשל ניתן למצאו בפסקתו של בית משפט זה החלטות בהן נקבע כי יש לבחון קיומה של חלופת מעצר הולמת גם כshedobar באישום ברצח, ואף החלטות שבהן שוחררו נאשמים ברצח לחלופת מעצר הדוקה והולמת. מנגד, ניתן למצאו בפסקת בית משפט זה גם החלטות שבהן נקבע כי באופןם מקרים שבם סבור בית המשפט כי עילית המעצר במקורה קונקרטיינה בעוצמה כה גבוהה עד שלא ניתן לאינה בדרך של חלופת מעצר, מתייתר הצורך לבחון חלופות מעצר קונקרטיות ומילא מתייתר הצורך בעריכת תסוקיר מעצר [לסקירת הפסקה לכאן ולכאן ראו: עניין חימוב בפסקה 30 והאסמכאות המוזכרות שם]. בסופו של דבר, ספק אם ניתן (ואם ראוי) לקבוע כללים נוקשים בסוגיה זו, וכי שקבועתי בעבר מوطב לנ��וט בגישה גמישה המתמקדת בבחינת כל מקרה על פי נסיבותו.

13. הנה כי כן, אף אם אין צורך לדין – ומבל' לקבוע מסמורות – כי העוררת צודקת בטענהה כי סימני השאלה שעורר בית המשפט המחויז בהחלטהינו אינם מצטברים לכדי כרסום בתשתיית הראייתית, ואף אם אין כי עצמתן של הריאות הנסיבתיות במקורה דין הינה בלתי מבוטלת, הרי שאין בידי לקבל את טענהה כי הדבר מוביל למסקנה חד משמעות שבשם אוף לא ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר כלשהו. לא שוכנעת כי המקורה דין הינו אחד מאות מקרים יוצאי דופן, בהם מסוכנותו של הנאשם כה מובהקת ובouceמה כה גבוהה עד שלא ניתן בכלל לבחון אם קיימת חלופת מעצר כלשהו שעשויה לאינה. בסופו של דבר, סבורני כי שאלת זו הינה שאלת קונקרטיות ש策יכה להיבחן על פי נסיבותו של כל מקרה ומקירה. ראוי להימנע ככל הניתן מקייעה א-פרורית לפיה לא ניתן בכלל לשקל אפשרות לשחרר הנאשם לחלופת מעצר אם העברות המיוחסות לו הין חמורות מאד. אכן, כפי שצווין לעיל, בפסקת בית משפט זה ישן דוגמאות לגישה זו, ועשויים להיות מקרים חריגים שמצדיקים זאת – כפי שפסקתי בעבר גם אני – אך ככל ראוי להימנע מגישה כה נוקשה ולהעדיף גישה גמישה יותר הבוחנת כל מקרה על פי נסיבותו.

14. במקורה דין סבורני כי החלטתו של בית המשפט המחויז להורות על שחררו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת בבית אמו בפיקוחם של אמו וחותנו – בהתאם להמלצת שירות המבחן – הינה החלטה סבירה, ו邏輯י אין מוצא לנוכח להתערב בה, למעט החמרה מסוימת של תנאי החולפה. אdegash כי לא נעלמה מענייני קביעותו של שירות המבחן בדבר רמת הסיכון הגבוהה להישנות התנהגות עברינית אלימה מצד המשיב, ולא נעלם מענייני גם עבורי הפלילי הניכר. אין גם ספק כי המיעשים המזוהים למשיב מקימים חזקת מסוכנות ברורה. אלא שגם בהינתן כל אלו, השאלה שיש להסביר עליה בנסיבות העניין הינה האם "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שגיאותם בחירותו של הנאשם פחותה", כאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, דהיינו האם חלופת המעצר המוצעת הינה הולמת והדוקה דיה על מנת לענות על המסתוכנות הנשקפת מהמשיב לביטחון הציבור. על שאלת זו השיב בית המשפט המחויז בחיח, בהסתמך בראש ובראשונה על התרשומות החיויבות של שירות המבחן מהמפעחים המוצעים. עין בהחלטת בית המשפט המחויז מלמד כי בית המשפט היה ער לשיקולים המטים את הCAF לכיוון המחבר, ובכל זאת בחר לקבל את המלצת שירות המבחן בנسبות העניין ולשחרר את המשיב לחלופת מעצר. זאת ועוד, בית המשפט לא הסתפק בהמלצת שירות המבחן ובוחן בעצמו את המפעחים וקבע כי התרשומות מהם הינה חייבות. להתרשומות זו של בית המשפט המחויז – התרשומות בלתי אמצעית מהמפעחים המוצעים – יש ליתן משקל ניכר בנסיבות העניין [ראו והשוו]:

בש"פ 3802/15 מדינת ישראל נ' רוזבן (2.6.2015)]. בנסיבות אלה, ולאחר שشكلתי בכבוד ראש את טענות העוררת, סבורני כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחויז בכפוף להחמרה מסוימת של תנאי חלופת המעצר.

15. הנה כי כן, אין מוצא לנוכח להתערב בהחלטת בית המשפט המחויז לשחרר את הנאשם לחלופת המעצר המוצעת, בכפוף להחמרה תנאה כלהלן: הנאשם יפקיד בזמן סך של 30,000 ש"ח בקופה בית המשפט ויחתום בנוסף עלUberות עצמית בסך 20,000 ש"ח (במקום הפקדה של 10,000 ש"ח בזמן וחתימה על Uberות עצמית בסך 10,000 ש"ח). בנוסף, במקום Uberות צד ג' בסך 10,000 ש"ח שנדרש כל אחד מהמפתחים לחתום עליה, יחתום כל אחד מהמפתחים על Uberות צד ג' בסך 20,000 ש"ח. תנאים אלו יחליפו את התנאים הרלוונטיים בהחלטת בית המשפט המחויז. יתר תנאי החלופה שפורטו בהחלטת בית המשפט המחויז - "מעצר בית" מלא בבית אמו של הנאשם בפיקוח מלא בכל שעות היממה של אחד משני המפתחים; איזוק אלקטרוני; עיכוב יציאה מהארץ; איסור יצירת קשר עם מי מהזרים או מעד התביעה – יוויתו על כנם. הנאשם ישוחרר לחלופת המעצר רק לאחר שיקומו כל תנאי השחרור במלואם.

16. סוף דבר; בכפוף להחמרה תנאי חלופת המעצר כאמור בפסקה 15 לעיל, דין העරר להידחות.

ניתנה היום, ט"ו בסיוון התשע"ה (2.6.2015).

ש | פ | ט